

Nida Eylesen

– Alem-i Sır · 19 Eylül 2012

Nîda Eylesen!

Karanlık bir mahzende, nîda eylesen
O mahzende mahvu perişan isen
Kim sana el uzatır, ne beklersen
Nîda eylesen, kim duyar yürekten!

Kaçarsın, gerçek kemirgeni görsen
Suret-i yüz insan, içi kemirgen
Yalan söyleyip, kuyu kazar iken
Nîda eylesen, kim duyar yürekten!

Sen, dostun zannedip ona gülerken
O sana gülüp, içinden düşmanırken
Dost deyip, postunu yüzmek isterken
Nîda eylesen, kim duyar yürekten!

Var olan, kemirip kokan kenefler
İnsan zannedersin, meğer pislikler
Temiz mahzun insandan, ne isterler?
Nîda eylesen, kim duyar yürekten!

Alem-i Sır

* * *

Nida: Çağırma, bağıрма, seslenme.
Kenef: 1: Tuvalet. 2: Sıfat pis, berbat.
Mahzun: Üzgün, üzüntülü.